

پیغمبری خودا - صلی الله علیه وسلم - نوپڑی ده‌ستپیده‌کرد به ته‌کبیر کردن (ووتنی: الله اکبر)، و (پاشان) خویندنی {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}

له‌عائیشه‌وه (دایکی ئیمانداران) -ره‌زای خوی لیبیت- ده‌لئیت: پیغمبری خودا -صلی الله علیه وسلم- نوپڑی ده‌ستپیده‌کرد به ته‌کبیر کردن (ووتنی: الله اکبر)، و (پاشان) خویندنی {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}، وئه‌گه‌ر بۆ پرکوع بردن بچووايه نه‌سهری به‌رز ده‌کرده‌وه و نه‌سهری داده‌گرت به‌لکو له‌نیواناندا بوو، وئه‌گه‌ر سهری له‌پرکوع بردن به‌رز بگردایه‌ته‌وه سوجه‌ی نه‌ده‌برد هه‌تاوه‌کو به‌پرکی ده‌وستا، وئه‌گه‌ر سهری له‌سوجه‌ی بردن به‌رز بگردایه‌ته‌وه، (جاریکی تر) سوجه‌ی نه‌ده‌برد هه‌تاوه‌کو به‌پرکی داده‌نیشیت، وله‌هموو دوو پرکاتیکدا ته‌حیاتی -ته‌شه‌هودی- ده‌خویند، له‌سهر پیی چه‌پی داده‌نیشیت، وپیی راستی ده‌وستاند به‌سهر زه‌ویدا، و نه‌هی ده‌کرد له‌شیوازی دانبیشتی شه‌یتان[^]، و نه‌هی کردوو له‌وه‌ی که‌سپک قۆله‌کانی -باله‌کانی- (له‌سهر زه‌وی) پراخات وه‌کو بال پراخستنی ئاژه‌له‌درنده‌کان[^]، وه‌سه‌لامدانوه‌کو تایی به‌نوپژه‌که‌ده‌هینا[^]. (شیوازی دانبیشتی شه‌یتان: بریتیه له‌وه‌ی سمته‌کانی له‌سهر زه‌وی بیت و له‌سهریان دانبیشیت و دیوی سهره‌وه‌ی پیه‌کانی له‌سهر زه‌وی پراخات، یان پیه‌کانی له‌سهر زه‌وی پراخات و له‌سهر پاژنه‌کانی پیه‌کانی دانبیشیت)، [^](بال پراخستنی ئاژه‌له‌درنده‌کان: به‌وه‌ی له‌سهره‌په‌نجه‌کانیه‌وه‌هه‌تاوه‌کو ئانبیشکی له‌سهر زه‌وی پراخات وه‌کو ئاژه‌ل)

[[سه‌حیح - راست]] [[مسلم] ریوايه‌تی کردوو]]

دایکی باوه‌رداران عائیشه -ره‌زای خوی لیبیت- باسی چۆنیه‌تی نوپژکردنی پیغمبر ده‌کات -صلی الله علیه وسلم- ده‌کات که‌نوپژه‌که‌ی به‌ته‌کبیره‌ی ئیحرام ده‌ست پیده‌کرد، و ده‌یفه‌رموو: «الله اکبر» واته: «خودا له‌هموو شتیک گه‌وره‌تره»، و خویندنه‌وه‌ی قورئانی به‌سوره‌تی -الفاتحة- ده‌ست پیده‌کرد: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ...» واته: «سوپاس بۆ الله په‌روه‌ردگاری جیهانیان...». ئه‌گه‌ر له‌دوای وه‌ستان پرکوعی بگردایه، سهری به‌رز نه‌ده‌کرده‌وه و نرمی نه‌ده‌کرده‌وه له‌کاتی پرکوع بردندا، به‌لکو به‌پرکی و راستی پرایده‌گرت، و کاتیک سهری له‌پرکوع بردن به‌رز ده‌کرده‌وه؛ راست ده‌وستا پیش ئه‌وه‌ی سوجه‌ی بیات، و کاتیک سهری له‌سوجه‌ی یه‌که‌م به‌رز ده‌کرده‌وه؛ سوجه‌ی دووه‌می نه‌ده‌برد هه‌تاوه‌کو به‌پرکی و ئارامی داده‌نیشیت. له‌دوای هموو دوو پرکاتیک داده‌نیشیت بۆ خویندنی ته‌شه‌هود -ته‌حیات- و ده‌یفه‌رموو: «التحیات لله والصلوات والطیبات...» واته: «هموو ستایشیکی گه‌وره‌به‌مه‌زن دانان ته‌نها بۆ خوی گه‌وره‌یه، وه‌هموو نوپژکردنیک ته‌نها بۆ ئه‌و زاته‌یه، وه‌هموو قسه‌وکرده‌وه‌یه‌کی باش وجوان و خیرکردنیک ته‌نها بۆ ئه‌و زاته‌به‌دلسۆزی ئه‌نجام ده‌دریت...»، و ئه‌گه‌ر له‌نیوان دوو سوجه‌که‌دا یان بۆ ته‌شه‌هود دانبیشتایه؛ پیی چه‌پی پراده‌خست و له‌سهری داده‌نیشیت، و پیی راستی پراده‌گرت. و نه‌هی کردوو له‌وه‌ی که‌نوپژخوین له‌نوپژه‌که‌یدا وه‌کو شه‌یتان دانبیشیت، ئه‌میش به‌وه‌ده‌بیت که‌پیه‌کانی له‌سهر زه‌ویدا پراخات، و له‌سهر پاژنه‌کانی پیه‌کانی دانبیشیت، یان سمته‌کانی به‌سهر زه‌ویدا بلیکنیت و قاچه‌کانی پراگرت و ده‌سته‌کانی له‌سهر زه‌وی دانبیت هه‌روه‌کو چۆن سه‌گ و ده‌کات، یان نوپژخوین قۆله‌کانی -باله‌کانی- پراخات و درپژیان بکاته‌وه به‌سهر زه‌وی له‌کاتی سوجه‌دا؛ وه‌ک قۆل پراخستنی ئاژه‌له‌درنده‌کان. و کو تایی به‌نوپژه‌که‌ده‌هینا به‌سه‌لام کردن: «السلام علیکم ورحمة‌الله»؛ جاریک بۆ لای راست و جاریک بۆ لای چه‌پ

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

